

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 3635

Doknr.
436542

Dato
04-01-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 13. december 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 9 til L 94 til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 9 til L 94:

”Ministeren bedes redegøre for, om der – i det tilfælde, at lovforslaget om at afskaffe dispensationskravet gennemføres – er mulighed for at iværksætte en målrettet og særlig socialpædagogisk støtte til de mindreårige, som i fremtiden ikke får deres ægteskaber anerkendt.”

Svar:

Spørgsmålet forudsætter, at der generelt vil være behov for en særlig indsats i forhold til støtte til en mindreårig, som med den foreslåede lovændring, enten ikke kan indgå ægteskab her i landet eller ikke kan få sit udenlandske ægteskab anerkendt i Danmark.

Serviceoven indeholder allerede bestemmelser om foranstaltninger over for udsatte børn og unge. Således skal kommunerne iværksætte de nødvendige foranstaltninger over for udsatte børn og unge efter reglerne i servicelovens § 52, stk. 3, når det er af væsentlig betydning for barnets eller den unges særlige behov for støtte. Foranstaltninger efter § 52 forudsætter som udgangspunkt, at kommunen har foretaget en børnefaglig undersøgelse, men der kan iværksættes akutte eller foreløbige indsatser, mens kommunen gennemfører undersøgelsen.

Den børnefaglige undersøgelse har til formål at afdække barnets eller den unges ressourcer såvel som problemer. Undersøgelsen skal munde ud i en begrundet beslutning om, hvorvidt der skal iværksættes foranstaltninger, der kan støtte barnet eller den unge.

Vurderes det, at barnet eller den unge har brug for særlig støtte, skal der, med udgangspunkt i resultaterne af den børnefaglige undersøgelsen, udarbejdes en handleplan, der angiver formålet med indsatsen og hvilken indsats, der er nødvendig for at opnå formålet.

Foranstaltninger efter servicelovens § 52, stk. 3, kan f.eks. være behandling af barnets eller den unges problemer, en fast kontaktperson, anbringelse uden for hjemmet eller anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte.

Jeg finder på den baggrund ikke, at der bør iværksættes en særlig indsats målrettet mindreårige som – hvis lovforslaget vedtages – ikke længere kan indgå ægteskab her i landet eller som ikke får deres udenlandske ægteskab anerkendt.

Med venlig hilsen

Mai Mercado